एषवोभिहितोमार्गीमयावैमुनिसत्तमाः॥तंद्द्वासर्वशोदेवंदृष्टाःस्युःसुरसत्तमाः॥५१॥महावराहंतंदेवंसर्वलोकपितामहं॥अहंचैवनमस्यामिनित्यमेवजग त्पतिम्॥ ५२॥ तत्रचत्रितयंदृष्टंभविष्यतिनसंश्यः॥समस्ताहिवयंदेवास्तस्यदेहेवसामहे ५३॥॥ तस्यचैवाग्रजोश्रातासिताद्रिनिचयप्रभः ॥हलीबलइति ख्यातोभविष्यतिधराधरः॥ ५४॥ त्रिशिरास्तस्यदिव्यश्रशातकुंभमयोद्धमः॥ध्वजसृणेंद्रोदेवस्यभविष्यतिरथाश्रितः॥ ५५॥शिरोनागैर्महाभोगैःपरिकी र्णमहात्मभिः॥भविष्यतिमहाबाहोःसर्वलोकेश्वरस्यच॥५६॥चिंतितानिसमेष्यंतिश्राक्षाण्यस्नाणिचैवह॥अनंतश्वसएवोक्तोभगवान्हरिख्ययः॥५७॥ समादिष्टश्चविव्धैर्दर्शयत्वमितिप्रभो ॥ सुपर्णोयस्यवीर्येणकस्यपस्यात्मजोबली॥ अंतंनैवाशकद्रष्टुंदेवस्यपरमात्मनः॥५८॥ सचशेषोविचरतेपरयावैमुदा युतः॥अंतर्वसर्तिभोगेनपरिरभ्यवसुंधरां॥५९॥ यएवविष्णुःसोनंतोभगवान्वसुधाधरः॥ योरामःसद्धंषोकेशोयोच्युतःसधराधरः॥६०॥ तावुभौपुरुषव्याघौ दिव्यौदिव्यपराक्रमौ॥ द्रष्टव्यौमाननीयौचचकलांगलधारिणौ॥६१॥ एषवोनुग्रहःप्रोक्तोमयापुण्यस्तपोधनाः॥ यद्भवंतोयदुश्रेष्ठंपूजयेयुःप्रयत्नतः॥६२॥ इतिश्रीम॰अनु॰आनुशासनि॰दानधर्मेपुरुषमाहात्येसमचत्वारिंशद्धिकशततमोऽध्यायः॥१४७॥ ॥७॥ नारदउवाच अथव्योम्निमहाञ्छब्दः सविद्युत्सनियं तुमान्।। मेघैश्वगगनंनीलंसंरुद्धमभवहनैः ॥ १ ॥ प्रावषीवचपर्जन्योववषेनिर्मलंपयः ॥ तमश्रवाभवहोरंदिशश्वनचकाशिरे॥ २॥ ततो देवगिरौतस्मिन्रम्येपुण्येसनातने ॥ नशर्वभूतसंघंवाददशुर्मुनयस्तदा ॥३ ॥व्यश्चंचगगनंसद्यःक्षणेनसमपद्यत॥तीर्थयात्रांततोवित्राजग्मुश्चान्येयथा गतं॥४॥ तदद्भतमिंवत्यंचदृक्षातेविस्मिताभवन्॥शंकरस्योमयासार्धसंवादंत्वत्कथाश्रयं॥५॥सभवान्पुरुषव्याघब्रह्मभूतःसनातनः॥यदर्थमनुशिष्टाः स्मोगिरिएष्ठेमहात्मना॥६॥ द्वितीयंत्वद्भुतिमदंत्वत्तेजःकृतमद्यवै॥ दृष्ट्वाचित्सिताःकृष्णसाचनःस्मृतिरागता॥ ७॥ एतत्तेदेवदेवस्यमाहात्म्यंकथितंत्रभो॥ कपर्दिनोगिरीशस्यमहाबाहोजनार्दन॥८॥

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अथव्योद्गीतिकथोपसंहारार्थःस्पष्टार्थोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ८ ॥